

Renter at tage i Betragtning osv., men det kommer for saa vidt ikke det ved. Det er jo kun, fordi jeg vilde svare paa den ærede Ministers Udregning af det finansielle Resultat, som her foreligger, at vi overhovedet ere komne ind paa dette Spørgsmaal.

Med Hensyn til det af mig begærede Resume af Kendelser, afsagte af Overskyldraadet og Overskatteraadet, tog den ærede Minister venligt imod min Henstilling. Det kan jeg kun være tilfreds med, jeg haaber, den virkelig ogsaa skal bære Frugt, og at vi ville faa dette Resume, men naar den ærede Minister vilde gøre Forskel paa Overskyldraadets Kendelser og de forskellige Overskatteraadets Kendelser, maa jeg tilstaa, at jeg ikke er enig i den ærede Ministers Opfattelse heraf. Thi det er netop Sagen, at jo flere Skatteraad der er, og jo mere deres Kendelser stride mod hinanden, desto nødvendiggere er det for os at faa disse Kendelser at se, thi kun naar man kender det forkerte, kan man raade Bod derpaa og faa noget bedre i Stedet. Vi skulle jo en Gang til at revidere disse Love, og saa er det af Betydning at vide, om der er noget aldeles ravgalt; staa de med fuldkommen forskellige Principper, saa maa vi lave det paa en anden Maade og lave Overskatteraad, som ikke ere i Stand til at gaa til en Side i Dag og til en anden i Morgen. Jeg vil henstille til den højtærede Finansminister, hvis det sorterer under ham, og han vil tilgive mig, at jeg taler til Finansministeren om en Ting, der for en Del hører ind under den ærede Indenrigsminister, vil jeg antage.

Saa sagde endelig den ærede Finansminister, at „Hovedpunktet“ i mit Foredrag væsentlig var en Trykfejl, som jeg omtalte. Jeg vil virkelig meget beklage, om mit Foredrag skulde have gjort det Indtryk, at det egentlig ikke drejede sig om andet end en Trykfejl, at det var det, jeg særlig lagde Vægt paa. Men det lader til, at denne Trykfejl generer. Jeg vil nu slet ikke tale om, at det dog maaske egentlig talt ikke var mere end rigtigt, en lille passende Høflighed, hvis der blev sagt Tak, fordi man blev gjort opmærksom paa, at der nu er en ikke ganske lille Trykfejl, i alt Fald en ret betydelig Fejl, men jeg har ikke hørt, at der er sagt noget saadant. Derimod har jeg hørt en lille Spydighed fra den ærede Indenrigsminister, som jeg ellers ikke har givet nogen Anledning til at sige noget til mig, men som tillod sig at udtale, at

min Interesse for den Bevilling beroede nok paa en Trykfejl. Den ærede Minister savner al Føje til at antage, at det skulde forholde sig saa. Nu siger man altsaa, at det er en Trykfejl. Det er meget muligt, at det er en Trykfejl. Jeg ved ikke, hvorledes det er gaaet til, men jeg tror, at jeg dog har handlet rigtigt ved at gøre opmærksom paa, at der paa den vigtigste af alle vore Love, Finansloven, er en Uorden her. Jeg ved ikke, hvorledes den er kommen der, jeg har i hvert Fald ingen Skyld deri, og jeg ved ikke, hvor Skylden ligger, men at det Forhold maa ordnes, følger jo ganske af sig selv. Saa synes jeg ogsaa, at det ikke spiller nogen Rolle, om man ved en anden Lejlighed, hvor der var en positiv og virkelig Trykfejl, har kunnet rette det forkerte i Statsregnskabet, i Særdeleshed, da man bagefter faar Statsrevisionens Betænkning her og skal vedtage den og saaledes dog kommer til at sentere over Spørgsmaalet, hvad man vanskelig vilde komme til, naar det var opstillet paa en saadan Maade, at man udgiver 50,000 Kr. af den almindelige Kasse, som derimod skulde udgives af Statslaanefondens Kasse. Hvorledes Spørgsmaalet skal ordnes, vil jo imidlertid blive gjort til Genstand for nærmere Overvejelse i et Udvalg. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Estrup: Det ærede Medlem, der nu satte sig, begyndte med at sige, at det kun var faa Punkter, han vilde berøre. Da Tiden er saa langt fremrykket, antager jeg, at det er velkomment, at jeg kun har et eneste Punkt at berøre, og jeg vilde overhovedet ikke have berørt noget af det foreliggende, naar ikke Finansministeren, maaske ved en Fortalelse, havde fremsat en Opfattelse af et Forhold, som er stik modsat det, der efter min Mening er det lovlige. Den ærede Finansminister værgede Overskyldraadet, som han selv har været Medlem af, og som han ikke syntes at holde af, at andre Medlemmer af Overskyldraadet omtale, mod Klagerne over, at det ikke forcerer sine Afgørelser, dermed, at det netop var godt, at de kom paa en Gang, for at de kunde være mere helstøbte og kunde blive mere normgivende. Derom kunne Meningerne være forskellige, denne Norm vil jo i alt Fald først komme til nogen Nytte og Anvendelse, naar vi omtrent om 4 Aar skulle til at omstøbe Ejendomsskylden. Saa indrømmer jeg, at det kan være af Betydning at se, hvor kolossale Fejl der er begaaet den Gang